ชื่อวิทยานิพนธ์

ความขัดแย้งและการจัดการกับความขัดแย้งของพยาบาลวิชาชีพใน โรงพยาบาลทั่วไป เขตภาคใต้

ชื่อผู้เขียน

นางสาวมณฑิกา แก้วทองคำ

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร.วิภาคา	คุณาวิกติกุล	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อรพรรณ	พุ่มอาภรณ์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เรมวล	นันท์ศุภวัฒน์	กรรมการ
ผู้ช่วยสาสตราจารย์ วิลาวัณย์	เสนารัตน์	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ อุบล	นิวัติชัย	กรรมการ

าเทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา สาเหตุ ระดับของความขัดแย้ง วิธีการจัดการกับ ความขัดแย้งของพยาบาลวิชาชีพและความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ ตำแหน่ง ระยะเวลาในการคำรง ตำแหน่งปัจจุบัน ระยะเวลาในการปฏิบัติงานทั้งหมด กับระดับของความขัดแย้งและวิธีการจัด การกับความขัดแย้งของพยาบาลวิชาชีพ กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลทั่วไป เขต ภาคใต้ จำนวน 309 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น แบบสอบถามประกอบด้วย ข้อมูลส่วนบุคคล สาเหตุและระดับของความขัดแย้ง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90 โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค และแบบสอบถาม

วิธีการจัดการกับความขัดแย้งของโชมัสและคิลแมน (Thomas & Kilmann, 1978) ซึ่งแปลและ เรียบเรียงโดย วิภาดา คุณาวิกติกุล (Kunaviktikul, 1994) ได้ค่าความเที่ยงโดยวิธีทดสอบซ้ำของ วิธีการจัดการกับความขัดแย้งดังนี้ วิธีการปรองดอง วิธีการประนีประนอม วิธีการหลีกเลี่ยง วิธีการแข่งขัน และวิธีการร่วมมือเท่ากับ .80 .77 .76 .74 และ .73 ตามลำดับ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และไก-สแกวร์

สาเหตุของความขัดแย้งของพยาบาลวิชาชีพที่พบมากที่สุดคือ ผลการวิจัยพบว่า ที่ผู้ร่วมงานมีบุคลิกลักษณะแตกต่างกัน สาเหตุของความขัดแย้งที่พบน้อยที่สุดคือ ระดับของความขัดแย้งโดยรวมและรายด้านของ การไปสู่เป้าหมายของคู่กรณีหรือฝ่ายครงกันข้าม พยาบาลวิชาชีพอยู่ในระดับปานกลาง อายุ ตำแหน่งหน้าที่ ระยะเวลาในการคำรงตำแหน่งปัจจุบัน ระยะเวลาในการปฏิบัติงานทั้งหมด ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับของความขัดแย้ง พยาบาลวิชาชีพ ใช้วิธีการประนีประนอมในการจัดการกับความขัดแย้งมากที่สุด รองถงมาเป็นวิธีการปรองดอง วิชีการร่วมมื้อ และวิชีการแข่งขัน ตามลำคับ **ตำ**แหน่งมีความสัมพันธ์กับ วิธีการจัคการกับความขัดแย้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระคับ .05 หัวหน้าหอผู้ป่วยส่วนใหญ่ใช้วิธี การประนีประนีประนอมและวิชีการหลีกเลี้ยงในการจัดการกับความขัดแย้ง ส่วนใหญ่ใช้วิธีการปรองคองในการจัดการกับความขัดแย้ง และพบว่าพยาบาลวิชาชีพที่อายมากขึ้น จะใช้วิธีการปรองคองน้อยลงและใช้วิธีการหลีกเลี่ยงมากขึ้น ระยะในการปฏิบัติงานทั้งหมคนาน ขึ้นพยาบาลวิชาชีพจะใช้วิธีการปรองคองน้อยลง

Thesis Title Conflict and Conflict Management of Professional Nurses in

General Hospital Southern Region

Author Miss Montiga Kaewthongkum

M.N.S. Nursing Administration

Examining Committee

Assistant Professor Dr. Wipada	Kunaviktikul	Chairman
Assistant Professor Orapun	Pumarporn	Member
Assistant Professor Raymaul	Nantsupawat	Member
Assistant Professor Wilawan	Senaratana	Member
Associate Professor Ubol	Niwatichai	Member

Abstract

The purposes of this stuty were to describe causes and level of conflict and conflict management styles of professional nurses and to examine the relationships among conflict and conflict management styles and age, position, years working in present position, and years working as a nurse of professional nurses. The subjects,

obtained by using proportional stratified random sampling method, were 309 professional nurses in general hospitals of the southern region. The instrument used in this study consisted of 3 parts; specific demographic data; causes and level of conflict, developed by the researcher; and Thomas-Kilmann conflict management styles (Thomas-Kilmann, 1974), translated by Kunaviktikul (1994). The internal consistency reliability of causes and level of conflict part, used cronbach alpha, was .90 and the test-retest reliability of conflict management part of accommodating, compromising, avoiding, competing, and collaborating styles were .80, .77, .76, .74, and .73, respectively. The statistics used in this study were frequency, percentage, the mean, standard deviation, Pearson product moment correlation coefficient and chi-square.

The findings showed that a difference in the characteristics of co-workers was the most frequent cause of conflict while the least frequent cause was the interuption of the goal of other party or other side. The overall level of conflict and that of each part of professional nurses were at a moderate level. There were no significant relationships among age, position, years working in a present position, years working as a nurse and level of conflict. The professional nurses used compromising to manage conflict most frequently followed by accommodating, avoiding, collabolating, and competing, respectively. Most of head nurses used compromising and avoiding to manage conflict while the majority of staff nurses used accommodating to manage conflict most frequently. As age increased the used of accommodating decreased and the used of avoiding increased. As time working as a nurse increased, the used of accommodating decreased.